

Standpunkt, som det ærede Medlem fra Assens tog paa Venstres Vegne, og det Standpunkt, som det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt tog paa det konservative Folkepartis Vegne.

Der er nogen Sandhed i, at det kan være noget overraskende, at vi efter et saakort Aaremaals Forløb allerede staar her i Rigsdagen med Forslag til Ændringer i Grundloven, og at det skal være den samme Statsminister, som foreslaar disse Ændringer, der havde den Ære den 5. Juni 1915 at tilendebringe det Arbejde, som det ærede Medlem fra Assens paabegyndte den 23. Oktober 1911. Men man maa huske paa, hvilke Aar det har været, og hvilke Begivenheder der er sket i Verden i den mellemliggende Tid. Det er jo ogsaa en medvirkende Omstændighed, at den 23. Oktober 1918 — 6-Aarsdagen efter at det ærede Medlem fra Assens havde forelagt Grundlovsforslaget i dette høje Ting — var vi naaet til den glædelige Dag, da den danske Rigsdag i Enighed skrev sit Program for Genforeningen af alle Danske til eet Folk og under een Stats Scepter. Det er, hvad der er sket herhjemme. Desuden har Begivenheder af overordentlig Natur, stærkere end nogen Sinde før, rystet hele Europa, ja, det meste af Jorden, kan man sige.

Dette er Motiveringen til, at vi allerede nu staar med Forslag om Ændring i Grundloven af 5. Juni 1915, og vi maa have disse Ændringer gennemført nu, thi det er ganske urigtigt at henvise os til at forhandle om Ændringer i Grundloven, naar Sønderjyderne er kommet tilbage til Danmark. Vi skal have visse Ændringer i Grundloven, og da maa vi i Sandhed ogsaa tage op, hvad der er mest fornødent af Ændringer i det hele i Grundloven, for at vise de danske Sønderjyder, hvad det er for Kaar, de kommer til at gaa ind under, naar de vender tilbage til Danmark. At indbyde dem til at komme tilbage til Danmark, for at man saa kan indrette sig paa en eller anden Maade i statsretlig Henseende i Danmark, det er jo ikke andet end tomme Løfter, og derved kan vi ikke bevæge nogen, som er i Tvivl, til at stemme dansk. Skal vi vinde tvivlende Sjæle i Sønderjylland til at stemme for Danmark, maa det være ved de Indrømmelser, vi gør, ved de Vedtagelser, vi træffer nu, og ikke ved at sige til dem: Naar I kommer hertil, saa skal vi tale med jer om, hvordan Grundloven og de statsretlige Forhold skal indrettes. Ved saadanne Ord vinder man i Sandhed ingen tvivlende Sønderjyder for Danmark.

Det ærede Medlem fra Assens erklærede

sig paa sit Partis Vegne villig til at stemme for det første Forslag, som jeg har haft den Ære at stille, nemlig Ændringen i § 18 om, at Rigsdagens Samtykke skal udkræves, for at Kongen kan erklære Krig eller slutte Fred, indgaa eller opheve Forbund eller Handelstraktater, afstaa nogen Del af Landet eller indgaa nogen Forpligtelse, som forandrer de bestaaende statsretlige Forhold. Jeg skal da ikke mere omtale denne Sag, thi efter alle her faldne Ytringer kan det anses for sikkert, at denne Bestemmelse føres igennem.

Det ærede Medlem fra Assens sagde derefter om § 22 — det er Opløsningsparagraffen —, at denne Paragraf i dens nuværende Affattelse var blevet til ved Enighed mellem alle Parter, og at den var forskellig deri fra de Bestemmelser, som var blevet til ved særlig Overenskomst mellem 3 af Ministrene og 3 Højremænd, som de havde forhandlet med; denne Bestemmelse er de 3 Grundlovspartier enedes om, og derfor siger det ærede Medlem, at han har en særlig Kærlighed til den. Det har det ærede Medlem ingen som helst Grund til at have; thi denne Bestemmelse hører ikke hjemme i det Grundlovsforslag, som det ærede Medlem forelagde den 23. Oktober 1911. Første Gang Tanken om Uopløselighed af Landstinget eller Indskrænkning i Opløsningsretten overfor Landstinget kom frem, var i det Forslag, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i September Maaned 1916 offentliggjorde i det Ugeblad, som han den Gang udgav, og som hed „Tiden“; det var et Forslag, som han fremsatte imod det ærede Medlem fra Assens og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og efter at hans eget Parti havde nægtet ham Ret til at fremsætte det her i Tinget. Derfra stammer disse Bestemmelser, og det ærede Medlem fra Assens har derfor ingen Grund til at føle sig særlig knyttet til dem. Men de Bemærkninger, som det ærede Medlem her i det hele gjorde, giver mig Anledning til at gøre opmærksom paa en Misforstaaelse, som jeg oftere har set fremsat ogsaa af ærede Politikere, som har Grund til at være nøje inde i det Forhold, jeg skal omtale, og som gaar ud paa, at der er nogle af de i Grundloven af 5. Juni 1915 optagne Bestemmelser, som skyldes en særlig Overenskomst mellem 3 Ministre og 3 Højremænd, men som ingen andre i Rigsdagen har noget Medansvar for. Dette er en Misforstaaelse. Jeg maa derfor lægge Beslag paa nogle Øjeblikke af det høje Tings Tid og udbede mig ærede Medlemmers Opmærk-